

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 185/23</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1.	K. S.

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>Zgodnie z treścią art. 278 § 1 k.k., kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>W ocenie sądu oskarżony K. S. swoim zachowaniem dokonanym w okresie od kwietnia 2022 roku do 25 maja 2022 roku wypełnił wszystkie znamiona kradzieży, dokonując z terenu posesji przy ul. (...) w B. zaboru w celu przywłaszczenia czterech felg aluminiowych wraz z oponami o wartości 3600 złotych.</p> <p>Czynność sprawcza K. S. polegała na zaborze mienia, tj. wyjęciu cudzych rzeczy ruchomych spod władania właściciela P. S. i przejęciu ich we własne władztwo. Oskarżony nadto dokonał zaboru w celu przywłaszczenia, bowiem następnie postąpił z nienależącymi do niego rzeczami jak właściciel. Wartość skradzionego mienia wyniosła zaś kwotę ponad 500 złotych, co uzasadniało odpowiedzialność oskarżonego za przestępstwo.</p>		

Sąd przyjął również, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. recydywy podstawowej. Zgodnie z art. 64 § 1 k.k. taka sytuacja zachodzi, gdy sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu przed upływem pięciu lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w rozmiarze co najmniej 6 miesięcy orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne. Oskarżony odbywał bowiem łączną karę pozbawienia wolności z wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 09 maja 2018 roku w sprawie o sygn. akt II K 141/18 w rozmiarze 1 roku i 4 miesięcy (którą odbył w całości, opuszczając zakład karny 28 sierpnia 2018 roku). Na powyższą karę łączną składały się skazania jednostkowe za umyślne przestępstwa podobne z wyroku Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 02 lutego 2017 roku w

sprawie o sygn. akt II K 1176/16 (kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz kara 1 roku pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.) oraz wyroku Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 14 lipca 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K 290/7, tj. kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Następnie w okresie od 06 lutego 2019 roku do 15 listopada 2020 roku K. S. odbywał również karę pozbawienia wolności orzeczoną w wymiarze 2 lat wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 17 grudnia 2018 roku w sprawie o sygn. akt II K 1075 za przestępstwo z art. 160 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

W świetle art. 115 § 3 k.k. przestępstwami podobnymi są przestępstwa należące do tego samego rodzaju; przestępstwa z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne. W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości sądu, iż przypisany oskarżonemu czyn jest

<p>przestępstwem podobnym do opisywanych powyżej przestępstw. Wszystkie te przestępstwa zostały bowiem umieszczone przez ustawodawcę w jednym rozdziale XXXV Kodeksu karnego, są czynami zabronionymi wymierzonymi przeciwko mieniu i chronią to samo dobro prawne w postaci prawa własności i posiadania rzeczy.</p> <p>Tym samym uzasadnionym było zakwalifikowanie zachowania oskarżonego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. S.	1.	1.	<p>Sąd na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę jednego roku pozbawienia wolności.</p> <p>Zgromadzony w postępowaniu materiał dowodowy nie dał podstaw do kwestionowania zdolności rozpoznania przez oskarżonego znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W świetle opinii (...) K. S. cierpi na (...), jednak zaburzenia te nie są na tyle głębokie, by stanowić istotną i trwałą przeszkodę w ocenie przez opiniowanego sytuacji</p>

czy rozumieniu norm społecznych, w tym konsekwencji wprawienia się w stan odurzenia alkoholem i dopalaczami. Oskarżony w chwili popełnienia przypisanego mu czynu miał ograniczoną, ale nie w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem z powodu pozostawania pod wpływem alkoholu.

Oskarżony działał więc świadomie, z pełną premedytacją; dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu w zamiarze bezpośrednim, nie bacząc na konsekwencje swojego zachowania. Sąd zaś nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które mogłyby umniejszać jego stopień winy.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu sąd uznał za umiarkowany, mając na względzie nie tylko przeciętną wartość skradzionego mienia, ale również typowy sposób działania sprawcy w przypadku przestępstwa kradzieży, niewykraczający w żadnej mierze poza charakterystykę znamion określonych w art. 278 § 1 k.k.

Nie bez znaczenia dla wymiaru kary

pozostawał natomiast fakt, że oskarżony swoim zachowaniem naruszył podstawowe normy społeczne, po raz kolejny dopuszczając się przestępstwa przeciwko mieniu, mimo że odbywał on już karę pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwa podobne.

Jako okoliczności obciążające sąd przyjął zatem uprzednią, wielokrotną karalność sprawcy, który nadto dopuścił się popełnienia czynu w warunkach recydywy podstawowej. Na korzyść K. S. wpływało z kolei przyznanie się w swych wyjaśnieniach do winy i popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, kierując się zarazem dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., sąd doszedł do przekonania że wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności ma szansę wyrzeć na oskarżonym jakikolwiek wpływ. Zachowanie oskarżonego wyraźnie wskazuje na lekceważący stosunek względem prawa, który nie uległ zmianie nawet po poprzednio odbywanej przez niego karze pozbawienia wolności. Postawa oskarżonego prezentowana w toku postępowania (przyznanie

			się do winy) skłoniła jednak sąd do wymierzenia jako adekwatnej kary 1 roku pozbawienia wolności, czyli kary bliższej dolnej granicy zagrożenia przewidzianego normą art. 278 § 1 k.k.
K. S.	2.	1.	Przez wzgląd na to, że P. S. wskutek dokonanej przez K. S. kradzieży odniósł szkodę o wartości 3600 złotych, która nie została naprawiona choćby w części, na podstawie art. 46 § 1 k.k. sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 3600 złotych tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku			

wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3.	Z uwagi na to, że wobec oskarżonego K. S. wyrokiem orzeczono wobec niego bezwzględną karę pozbawienia wolności, która uniemożliwi mu osiągnięcie dochodów z pracy zarobkowej, sąd uznał iż obowiązek uiszczenia kosztów sądowych w sprawie byłby dla niego zbyt uciążliwy. W konsekwencji, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżonego od ich poniesienia, w całości przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.	
6. 1Podpis		